

אמר רבי אלעזר, בותוב (במדבר כ) ויעש משה נחש נחשת ויישמהו על הנס. על נס לא כתוב, אלא על הנס. רצה לתקן מה שחרר. אמר לו הקדוש ברוך הוא, בותוב (במדבר כ) להקדישני בזמנים, במים ולא בברבר אחר. לשם שהתחלף בזמנים, מצוני שישתלם בשמי הנס בזמנים. אמר רבי אלעזר, מקום שחרר לא שלם, אבל אתה

תמשיך נס אחד (פ"א).

אמר רבי יהושע בתייב (במדבר כ) עשה לך לשראך. עשה לך לחשך. עשה לך לחשך. עשה לך לחשך. ועם כל זה לא תקן אלא שחררך. והרואה, שהי רואים בנהש ותמים. אבל לא נקדש השם במים, ומשאר חסר מהשאך. ותקנתך בראשיה - (דברים לט) עליה אל היר העברים, וראה, הנה רואה בעיניך, (שם לא) ושם לא מעבר, (במדבר כ) וראית אמָה ונאספת אל עמיך. בא וראה שאפלו ראהיה, ביןון שעשה ראהיה, בזיה השלים לעצמו ראהיה, אבל לא השלים את השם במים כמו שאר כל השמות.

אמר רבי יצחק, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא (במדבר) لكن לא תביאו, אמר משה, הנחש הנה הוא לתקלה בעולם היה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, לא כן - דין לחייבים, ותמים לבעליהם. באotta שעשה שפטותך (במדבר ט) וראה אותו וחיה, ידע משה דרכיו והצדיק עליו את הדין. פתח ואמר, (דברים ל"ב) הוצר תפמים פעלן, דא הוא צור דקאמירין (דברים ל"ב) אל אמונה ואין עול דכתייב, וראה אותו וחיה. וכתייב (שמעאל ב' כ"ב)

האל תפמים דרכו.

אמר ר' חייא וקה תנין, אל, גזרת רחמי

אמר רבי אלעזר בתייב (במדבר כ"ג) ויעש משה נחש נחשת ויישמהו על הנס, על נס לא כתיב אלא על הנס. בעה לא תקנא מה דחסר. אמר ליה קדשא בריך הוא בתייב (במדבר כ"ג) להקדישני בזמנים, במים ולא בברבר אחר. לשם שהתחלף שהתחלף בזמנים, בעינא דישתלים בשמי הנס בזמנים. אמר רבי אלעזר אתרא דחסר לא שלים אבל אתה מגיד נסא חדא (נ"א הכא).

אמר רבי יהושע בתייב (במדבר כ"ג) עשה לך לשראך, עשה לך לחשך, עשה לך לחשך. עשה לך לא תקן אלא ראייה, שהי רואים בנהש ותמים, אבל לא גליך שמא בזמנים ואשתאר חסר מהשאך. ותקנתך בראשיה, (דברים ל"ב) עליה אל היר העברים וראה, הנך רואה בעיניך ושם לא תעבור (במדבר כ"ג) וראית אותה ונאספת אל עמד. פא חזי דאפיקלו ראייה כיון דעתך ראייה, בהאי אשלים ליה ראייה, אבל לא אשלים שמא במייא כמו שאר כל שמא.

אמר רבי יצחק בשעה דאמר קדשא בריך הוי, (במודוט) לבן לא תביאו. אמר משה, האי חוויא לתקלא עלמא הוה. אמר ליה משה, לאו ה כי, דינא לחיביכא וחיין למארוי קשות, באotta שעשה דכתייב (במדבר) וראה אותו וחיי ידע משה דרכיו והצדיק עליו את הדין. פתח ואמר, (דברים ל"ב) הוצר תפמים פעלן, דא הוא צור דקאמירין (דברים ל"ב) אל אמונה ואין עול דכתייב, וראה אותו וחיה. וכתייב (שמעאל ב' כ"ב)

האל תפמים דרכו.

אמר ר' חייא וקה תנין, אל, גזרת רחמי

הוא כמה דעת אמר (במדבר כ"ג) אל אל מוציאם מפזרים, (שמות לד) אל רחום ומנון. אמר לו, לא כן, שלמךנה, שולט רחמים

על הדין. אל לבודו יכולת קיתה לו וברשותה קיתה שלו. מה היכולת? שליטה של אל, התזקקה גורה שלו, כמו שנאמר (בראשית לא) יש לאל ידי, ורשות שלו יכולת של עין רעה, כמו שנאמר יש לאל ידי. אמר לו, והרי כתוב (דברים י) האל הגדיל הגבר. אל גדול נצח, אל ליבו נצח. וכתו ב (שם ט) הוצר פמים פעלו כי כל דרכיו משפט. זה צור (שם) אל אמונה ואין עול. זה נחש עלי צור.

נחר לדברים הראשונים. וכתו ב (איוב ח) האל יעוט משפט, חס ושלום? אמר רבוי אלעזר, זהו שפטות (תהלים פה) אשמעה מה ידבר האל וגוז. (שמות ח) וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו, כמו שנאמר (דברים כו) מטה משפט. מטה כלפי חסד.

אמר רבוי יוסף, שני מנות היה, אחד של משה ואחד של הקדוש ברוך הוא. מהican לומדים? שפטות (שמות ד) ומטה האלים. שניינו, בשעה שהיה נוטל מטה המטה בראשותיו, היה כאלו שלו. זהו שפטות (שם) ויקח משה את מטה האלים בידו. כיון שאמר ויקח משה, אני יודע שלקחו בידו? אלא מהו בידו? בראשותו, ביכלתו.

ואמר רבוי יוסף, ברשותו של משה היה עד שהוקם המשפטן. כיון שהוקם המשפטן, חזר המטה לעשו העדות, ומטה היה נוטל לעשו בונפים. זהו שפטות (במדבר) ויקח משה את המטה מלפני ה'. כיון שלקחו הרי הוא בראשותו וכשלו קהה.

אמר רבוי יהושע, אותו המטה של סנפירינון היה, ומששת ימי בראשית נברא, כמו שניינו,

מציאם מצרים, (שמות ל"ד) אל רחום וחנון. אמר ליה, לאו הבי. דתניין, שליט רוחמי על דינא, אל בלחוDOI יכולת קוה ליה ורשותיה קוה דיליה. מאי יכולת, שולטנוטא דאל, אתגבר גזירה דיליה. כמה דעת אמר, (בראשית לי) יש לאל ידי, ורשותא דיליה יכולת דעינה בישא. כמה דעת אמר יש לאל ידי. אמר ליה, זהה כתיב (דברים י) האל הגדיל הגבר, אל גדול נצחא, אל בלחוDOI נצחא. וכ כתיב (בראשית יב) הוצר פמים פעלו כי כל דרכיו משפט. הא צור (בראשית יב) אל אמונה ואין עול, הא נחש עלי צור.

נחר למליל קדמאי, וכ כתיב (איוב ח) האל יעוט משפט, חס ושלום. אמר רבוי אלעזר הינו דכתיב (תהלים פ"ה) אשמעה מה ידבר האל וגוז. (שמות ד) וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו, כמה דעת אמר (דברים כ"ג) מטה משפט. מטה כלפי חסד.

אמר רבוי יוסף שני מנות היה, אחד של משה ואחד של הקדוש ברוך הוא. מאי משמע, דכתיב (שמות ז) ומטה האלים. דתניין, בשעה שהיה נוטל מטה בראשותו, היה כאלו שלו. הדא הוא דכתיב (שמות ד) ויקח מטה את מטה האלים בידו, בין דעת אמר ויקח משה, אני יודע שלקחו בידו. אלא מהו בידו, בראשותו ביכלתו.

ואמר רבוי יוסף בראשותו של משה היה, עד שהוקם המשפטן. בין שהוקם המשפטן, חזר המטה לפניהם העדות ומשה היה נוטל לעשו בונפים. קרא הוא דכתיב (במדבר כ) ויקח משה את המטה מלפני ה', כיון שלקחו הרי הוא בראשותו ופלו קהה.

אמר ר' יהושע, אותו המטה של סנפירינון היה, ומששת ימי בראשית